

Пам'ятаймо
про
Україну!

VOL. C. No. 135. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 17, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СУБОТА, 17-го ЛИПНЯ 1993. Ч. 135. РІК С.

ВИМАГАЮТЬ СКАСУВАННЯ РІШЕННЯ РОСІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Київ (УНІАР). — Тут 14-го липня після короткої перерви відновила працю сесія Верховної Ради України. Депутати обговорили рішення російського парламенту про зміну статусу Севастополя і розцінили це як «агресивний політичний акт російських парламентаристів проти України». Верховна Рада України кваліфікує згадану постанову Верховної ради Російської Федерації як таку, що суперечить нормам міжнародного права, двосторонній угоді між Україною і Росією і є спрямованою на порушення територіальної цілісності і суверенітету України. Депутати ухвалили, що рішення російського парламенту щодо Севастополя не має юридичної сили і не породжує будь-яких правних наслідків для України.

Органам виконавчої влади доручено вжити заходів для виконання конституції і законів України на території Севастополя та забезпечення фінансування міста тільки з бюджетним законодавством України. Верховна Рада постановила дипломатичними шляхами роз'яснити становище України щодо несправовної постанови Верховної ради Росії, яка може спричинити воєнний конфлікт світового масштабу.

У зверненні до 3-тєду народних депутатів Росії та до Верховної ради Росії Верховна Рада України запропонувала скасувати постанову російського парламенту про зміну статусу Севастополя, оскільки вона суперечить зобов'язанням, які взяла на себе Росія, як член ООН та інших міжнародних організацій.

Міністерство Оборони України, Спілка офіцерів України, всі національні демократичні партії і рухи різко засудили спроби Верховної ради Росії втручатися до внутрішніх справ України. Більш обережно оцінюють постанову російського парламенту представники лівих і центристських партій України. Секретар-координатор донецького

Президент України Леонід Кравчук 14-го липня зустрівся з міністром оборони Туреччини Німзатом Аязом, високо оцінив меморандум, підписаний міністрами оборони України і Туреччини і сказав, що «багато Чорного моря повинен стати регіоном добросусідства всіх чорноморських країн».

Біля берегів ЗСА знов перебуває український вітрильник

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Р. Руденко). — У товаристві американця Дона Мейнса до редакції завітали українські моряки — капітан вітрильного корабля «Одеса» Анатолій Верба та Артур Аносов.

Мрію про вітрильник «Одеса» капітан виніс ще 20 років тому з одеської Вищої Інженерно-Морської Школи, коли почув про першу навколосвітню регату «Вітбред». Закінчивши навчання А. Верба довго працював на Далекому Сході. Повернувшись до Одеси, влаштувався на роботу в ту ж таки морську школу, а в 1989—90 роках взяв участь у навколосвітній регаті, пропливши 32,000 морських миль на вітрильному «Фазісісі». Під час цієї мандрівки з новою силою пробудилося в ньому бажання збудувати вітрильник до 200-річчя Одеси і прославити рідне місто, взявши участь у наступній регаті 1993—94 років. А тут якраз Україна проголосила державну незалежність і з'явилася змога виступити під українським прапором.

«Адже це така прекрасна реклама для нашої флотії — пропливати через європейське море, обійти береги Америки, Австралії, Нової Зеландії. Аудиторія налічує

УАКР готується до 3-ої Конвенції

Глен Спей, Н. Й. (Р. Барановський). — Підготовка до 3-ої Конвенції, новітньої на допомогу Україні і ряд інших важливих справ були предметом нарад Експертної Української Американо-Української Координаційної Ради, що відбулися тут у суботу, 19-го червня ц.р., на оселі УБС «Верховина». У нарадах, що ними проводила голова УНД Дядчук, взяв участь теж голова Крайової Ради д-р Богдан Шембунчик.

Після прийняття протоколу з попередніх нарад з 1-го травня, що його прочитав протоколярний секретар Осип Труш, і порядку нарад звітували члени Експертної.

Евген Стахів репрезентував УАКР на конвенційному бенкеті СУА в травні. Інж. Юрій Іхтіярів брав активну участь в комітеті для зустрічі з ген. В. Мулявою, увійшов до комітету для відзначення другої річниці незалежності України у Філадельфії і взяв участь у похоронах Патриарха УП-АЦ Мстислава І, як представник УАКР. Інж. Михайло Ніч брав активну участь у підготовці фестивалю у Філадельфії. Роман Данилюк звітнував про свою поїздку в Україну і виконав літературну частину. Закупив для Об'єднання Українців Москви комп'ютер і друкарку вартістю 1,850 дол. для Прикарпатського університету ім. В. Стефаника-Івано-Франківського ком-

п'ютер і друкарку вартістю 1,850 дол. Там під час пору понад 200 українських студентів із східних областей України поглиблюють своє знання з української мови і історії. Українській Все-світній Координаційній Раді передав на їх потреби 1,000 дол. для Українського Товариства Мови ім. Т. Шевченка «Просвіта» закупив приладдя до копіювальної машини вартістю 450 дол. Разом з меншими пожертвами видано 5,285 дол. На всі дотажі отримано повідки. Крім того Р. Дядчук брав участь у засіданнях Комітету для вшанування жертв Великого голоду в Україні у 60-ту річницю, який очолює міністр В. Жулинський. Роман Барановський з'являвся чергове число «Бюлетеня» за перший квартал ц.р., мав зустріч із членами Управління Відділу УАКР в Норт-Порт на Флориді і репрезентував УАКР на конвенційному бенкеті дивізіоніків. У. Дядчук і І. Олексин брали участь як члени делегації у зустрічі у Вашингтоні з амбасадором Стробом Талботом, який повернувся з України. Інформаційна допомога амбасадора Талбота розчарувала українську делегацію.

Р. Хасбулатов прибув до Страсбургу без запрошення

Москва (М. Муратов). — Тут 14-го липня газета «Ізвестія», «Куранти» та інші надрудували повідомлення, що голова Верховної ради Росії Руслан Хасбулатов без запрошення прибув на засідання сесії Європейського парламенту, що проходить у Страсбургу. Шоправда, делегацію російського парламенту запросили, але не сподівалися, що спікер сам її очолить.

Як сказано в повідомленнях, Хасбулатов вирішив скористатися візитом для

розвитку контактів з Радою Європи, де Росія покищо має статус лише «спеціально запрошеної», хоч на думку Хасбулатова, має всі підстави, щоб стати повноправним членом. Р. Хасбулатов також вважає, що згідно з логікою Ради Європи, членами Європейського парламенту не мають права бути Великобританія, Естонія та інші держави, де постійно порушуються права людини.

Керівник Європейського парламенту відмовився зустрітись зі спікером російського парламенту, пише кореспондент «Куранти», а християнські демократи протестували проти його присутності на сесії парламенту як «ворога демократії». Соціал-демократи не бойкотували його, але дали зрозуміти, що підтримують реформи Б. Єльцина. Ще зовсім недавно депутат Північно-атлантичної ради залишили залю, як тільки там з'явився Р. Хасбулатов, але останній не зробив з цього жодних висновків, пишуть автори.

Під час зустрічі з генеральним секретарем Ради Європи Катрін Лалом'єр, Р. Хасбулатов сказав, що прийняття конституції не є найактуальнішою проблемою Головної уряду, на його думку, треба приділити економіці Росії.

ПОСВЯЧЕННЯ ІКОНОСТАСУ

Алентав, Па. — Українська Православна Церква Покрови Пречистої Діви Марії в Алентаві, Па., повідомляє, що у неділю, 1-го серпня, Владика Всеволод, Первоєпарх Української Православної Церкви Америки, що в канонічній єдності з Вселенською Патріархією Константинополя відвідав парафію та поблагословив новий іконостас та ікони в каплиці при церкві. Відбудеться Архиєрейська Божественна Літургія о год. 9:30 ранку.

Пізніше адалось знайти партнерів у ЗСА. Це — створення 1992 року на Флориді корпорація «Вітрила океанів землі» (East Ocean Sail),

Північна Корея погрожує

Токіо. — Як повідомило агентство Ассошіейтед Пресс з японської столиці, представники комуністичної Північної Кореї висловили невдоволення з приводу частування президента ЗСА Білла Клінтона, який нібито провокує їх погрозами війни і знищення. Крім того, Північна Корея звинуватила Японію в тім, що та створює власну ядерну зброю.

Спостерігачі годяться в тому, що така гостра заява відіграла реакцію Північної Кореї на деякі висловлювання американського Президента під час його перебування в Південній Кореї і також пов'язана з відмовою Японії на недавній зустрічі лідерів країн «Великої сімки» в Токіо продовжити свою участь у договорі про нерозповсюдження ядерної зброї.

Як відомо, під час своєї візити в Південну Корею президент Б. Клінтон, відповідаючи на запитання кореспондентів, сказав, що «коли Північна Корея створить і застосує ядерну зброю, то ця країна перестане існувати».

В офіційній заяві Північної Кореї підкреслено, що «УНДР нікому не дозволить провокувати себе, а ЗСА мусять з'ясувати собі, справу з того що подібні висловлювання покладатимуть всю відповідальність за напруження і всі можливі наслідки на американську сторону».

Росія не хоче повертати загарбаних скарбів

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Журнал «Нюзвік» помістив інтерв'ю з Євгенієм Сідором, російським міністром культури, в якому він підтверджує своє протиставлення, щоб Росія повертала національні культурні та історичні скарби колишнім неросійським республікам СРСР. «Я проти цього», — заявив Є. Сідоров, переконуючи, що в дійсності Росія допомогла цим республікам «утворити їхні музеї» з російських колекцій та «зпасів».

У СВІТІ

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ агентства Франс-Пресс, міністр оборони Франції Ф. Леотар дав та зрозумів, що Франція може відновити випробування ядерної зброї ще до кінця цього року. Між іншим, Ф. Леотар заявив: «Франція повинна зберігати цілковиту автономію прийняття рішень».

ПЕРЕВАЖАЮЧО БІЛЬШІСТЬ голосів парламент Чехії поставив поза законом комуністичний режим, який панував у Чехо-Словаччині від 1948 року до листопада 1989 року. У прийнятному документі підкреслюється, що Комуністична партія Чехо-Словаччини, її керівництво і її члени несуть відповідальність за систематичне знищення традиційних цінностей європейської цивілізації, за свідоме порушення прав людини, за моральний і економічний занепад країни, що супроводжувався злочинами і терором проти носіїв інших поглядів, за заміну ринкового господарства директивним керівництвом економікою, за скасування прав власності, підпорядкування виховання, освіти, науки і культури політичним і ідеологічним цілям, за знищення природи. Згідно з прийнятим документом, злочини комуністичного режиму не підпадають під аргумент давності.

РОСІЙСЬКИЙ УРЯД запропонував Таїланду, що за півмільйона тайландського ризику він розрахується військовими гелікоптерами. Як свідчить японська газета «Нігон Кейдзай», Росія заборгувала Таїланду за доставку ризику 65 міль. дол. Оскільки Росія і країни південно-східної Азії гостро відчувають брак твердої валюти, то виглядає, що так звані бартерні угоди між ними стануть звичайною справою. Наприклад, філіппінський уряд тепер вивчає питання про те, щоб розраховуватися з Росією за літаки бананами, а Малайзія за російські військові літаки буде платити пальмовою олією.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Італії планує закрити два десятки своїх амбасад за кордоном. Зокрема йдеться про закриття італійських дипломатичних представництв в Білорусі, Латвії та Естонії, хоч вони були засновані зовсім недавно. Зі заяви міністра закордонних справ Італії Б. Андреатті виглядає, що італійські місії закриті також в інших регіонах світу: в Південній Америці — 6, в Нікарагуа, Венесуелі і Сальвадорі, в Африці — у Габоні, Конго, Гвінеї і Намібії, в Азії і Океанії — у Бірмі, Непалі і Новій Зеландії.

Ірак чекає нового ракетного удару

Багдад, Ірак. — Цими днями мешканці великих іракських міст поспішно купували харчі і предмети першої необхідності на випадок ракетного удару, який може статися як відплата за упертість багдадського уряду Саддама Хусейна.

Побоювання були викликані тим, що з Іраку виїхала група інспекторів Організації Об'єднаних Націй, яким не дозволили опечатати обладнання на двох ракетних полігонах під Багдадом. Голова групи інспекторів ООН заявив, що інспектори виконали свою місію, а все інше залежить від Ради безпеки. Досі Рада безпеки не протестувала проти обстрілу американськими крилатими ракетами військово-промислового комплексу під Багдадом, а недавно — проти ракетної атаки на головну квартиру іракської розвідки, яка розташована в центрі столиці.

За словами виступивших країн, паника, що охопила іракців, привела до того, що ціни на харчові продукти і предмети першої необхідності підскочили в ці на 20 відсотків. Співробітники готелів перевіряли електричне обладнання в бомбосховищах під будинками їхніх готелів.

В той же день коло місії ООН в іракській столиці зібралося не менше 5,000 осіб, щоб висловити підтримку своєму вождеві Саддаму Хусейнові.

Для виконання дальшої політики щодо Іраку в головній квартирі ООН в Нью-Йорку зустрілися п'ятеро постійних членів Ради безпеки від З'єднаних Штатів, Англії, Франції, Росії і Китаю. У телефонічному інтерв'ю голова комісії ООН у справі контролю за знищенням іракської хемічної і ракетної зброї Ролф Екеус сказав: «Я не знаходжу ніякого пояснення тієї гри, яку затіяло іракське керівництво».

В Японії загострюється передвиборча боротьба

Токіо. — В Японії напередодні парламентських виборів вкрай загострилася боротьба між політичними партіями. В кампанії ідеологічного впливу на виборців беруть участь не тільки лідери партій, але й члени уряду.

Спостерігачі не можуть не зауважити, що представники правлячої Ліберально-демократичної партії використовують для переконання населення тактику залякування. Між іншим, вони впевняють, що у випадку поразки ЛДП на виборах Японію чекає така ж невідома ситуація, яка панувала в З'єднаних Штатах, Італії і на Філіппінах.

Прем'єр-міністр Кіші Міязава висуває свою кандидатуру від префектури Івата на півночі країни. Однак його популярність в останній час впала до тієї

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ БІЛЛ КЛІНТОН особисто прибув до Де Мойна, Айова, щоб оглянути повинні залити околиці та заповідні шоди. Після 40-хвилинного огляду в гелікоптері він був помітно зворушений, коли ступив на землю, а на всі запити кореспондентів засобів масової інформації відповів тільки одним словом «жахливо». Повернувшись до Вашингтону Президент відразу звернувся до Конгресу щоб віділати 2.5 біл. дол. на допомогу потерпілим від повені.

НЕСПОДІВАНО ДЛЯ ВСІХ, але під наглядним тиском зі сторони ЗСА, уряд Мехіко змінив свою думку та погодився заопікуватися 659 китайцями на трьох кораблях, що їх перехопила прибережна сторожа ЗСА, 60 миль від мексиканського побережжя в дорозі до ЗСА. Мехіко досі твердило, що це проблема ЗСА, однак дало свою згоду, щоб кораблі причалили, але підкреслили, що роблять це з гуманітарних причин і негайно після забезпечення потрібними припасами відправлять їх назад до Китаю.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СЛАВІСТ вивчав списки виданих Центральною бібліотекою Гарвардського університету Ярина Бордока. Останніми днями вона відвідувала Одещину, а цілком її відвідін збір інформації про нові книжки обласних видавництв. Відвідини фінансує фірма «Айрекс». Я. Бордок вже відвідала Київ, Львів і Чернівці.

У 1991 РОЦІ УРЯД ЗСА перебрав Овк Трі сьейінгс Банк в Нью-Орлінс, як один із великої кількості американських банків, які треба було вивести з уваги на невірне господарювання. А у середу, 14-го липня, урядове агентство, яке займається цією справою — Резолушен траст, на ліцензії продало шість престижних клубів гри гольфа за суму 395.4 міль. дол., закінчуючи цим ще один етап так коштовної для платників податків афери занепаду багатьох шадничо-позичкових установ.

ВЛАСНИКИ ТРАНС-АЛЯСКА нафтопроводу погодилися заплатити 98 міль. дол. відшкодування селам і тисячам мешканцям Аляски, які були пошкоджені розливом нафти із танкера «Ексон Валдзі» у 1989 році. Угоду підписали обидві сторони у віаторі, 13-го липня, в Алякореджі, але щоб це було законом треба для цього такий офіційного схвалення від штатів і федеральних судів, які беруть участь у судових розглядах цієї справи. Сподіється, що зі сторони судів жодних перешкод не буде.

Капітан Анатолій Верба (справа) і моряк Артур Аносов у редакції «Свободи»

понад 8 бильйонів глядачів. Кораблі не лише представляють свої держави, але й рекламують фірми, які фінансують їхню участь у регаті», — розповідає капітан Верба. Однак рибі неслуго стають дикимістю. Були клопоти з пошуками початкових грошей, щоб підписати контракт на будівництво корабля. Домовилися з російською фірмою «Волга-Бурган». Чотири місяці щоденної 16-годинної праці пішло на те, щоб збудувати основну частину корабля. Та з розпадом СССР фірма «Волга-Бурган» припинила своє існування. В листопаді

(Закінчення на стор. 3)

(Закінчення зі стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Довкола проблеми Севастополя

Російський парламент прийняв резолюцію 160-ма голосами про те, що місто Севастополь повинно належати Росії. Число голосуючих дуже мале, однак вистачає при великій відсутності членів, які не хотіли в даній справі йти разом з російськими екстремістами. Екстремізм завжди притаманний здоровому глузду. Президент Росії Борис Єльцин не є екстремістом і державним мужем, який розуміє, що в політиці не варто керуватися сентиментом. Севастополь на Криму завжди мав і має українську більшість, росіяни, татар і жидів з українською меншиною, яка також говорить по-російськи. Єльцин пригадав землякам у парламенті, що замало мати патріотичний сентимент. За „Нью Йорк Таймсом“, з 11-го липня ц. р. Єльцин тверезо запитав: „Що ви хочете, воювати з Україною?“ Ту справу, — сказав Єльцин, треба поладнати поступово й компромісово. У порті Севастополя закорені 350 військових і торговельних кораблів. Справу Чорноморської флотії теж треба поладнати поступово. І так мудро рішили Кравчук і Єльцин під Москвою. Але резолюція російського парламенту мала цей реальний ефект, що загострила становище України в справі ратифікації договору про непоширення атомової зброї.

У всіх народів світу знаходяться екстремісти, які переборщують у патріотизмі й пакостях, спричиняючи зайве напруження. Коли екстремісти приходять до влади, то наступає катастрофа для власного народу й зовнішнього світу. — Гітлер і Сталін найкращі докази цієї істини.

Раз-у-раз треба пригадувати, що Україна економічно не самовистачальна і мусить жити у згоді з усіма ближчими і дальшими сусідами. Не треба теж ніколи забувати, що будувати державу України не можна силами тільки одних українців, але всіма народами, які заселяють Україну. Вислід референдуму в Україні 1-го грудня 1991 року був тільки тому такий імпонуючий, що „за“ голосували не тільки українці, але й росіяни, поляки, жиди й інші. Це був територіальний патріотизм неукраїнських народів в Україні, який заімпонував всьому зовнішньому світові. Було би самогубством відштовхнути співгромадян іншої нації, або віри, — славити Бога, що цього нема. Українізація шкільництва в Україні та вулиць українських міст мусить теж проходити поступово. Неможливо перевести українізацію шкільництва без існування українського вчительського персоналу, всіх потрібних підручників та української термінології.

Принципіалізм — дуже гарна річ, але життя вимагає на кожному кроці, у родині, народів і міжнародних відносинах компромісової поладки всіх малих і більших спірних справ. Це відноситься особливо до взаємин з Росією й розв'язання таких проблем, як Крим, Чорноморська флотія й навіть Донецька, яка голосувала за приналежність до України, але де панує здебільша російська мова. Гасло „Тільки революція“, як засіб будови української держави показалося неістотне, бо отримала Україна державу без проливу краплі крові. Міжнародні та економічні відносини в Україні вимагають тільки еволюційного шляху. Впродовж останніх двох років видно це в усіх ділянках життя України. Перетягання струни викликає тільки негативну реакцію. Резолюція російського парламенту у справі Севастополя буде в історії взаємин між Росією й Україною тільки малим епізодом.

Михайло Бажанський

ЗБІРНИК УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ В АШАФФЕНБУРГІ

Після закінчення Другої світової війни велика частина земної кулі опинилася у жалюгідному матеріальному положенні. Просторами шаліла безпощадна війна зовсім неподобна до Першої світової війни. Була далеко жалюгідніша. Людина тепер глибоко відчула на собі й в своєму доволі психічний жах, що прикрим проявом ранів не тільки фізичні почування, але він турбував людську душу. Найбільше потерпів український народ. Виснажені до безтями жителі українських земель мандрували європейськими шляхами, шукаючи за захистом, за рятунком. Шукали вони затишний куточок відпочинку. Розміщувалися у різних покинутих будівлях і за допомогою деяких гуманітарних інституцій знаходили новий захист.

І така група українських переселенців зайшла в баварське місто Ашаффенбург, розміщене над річкою Майном. Перебування і прозаїчний побут тут були такими ж самими, як і по інших осередках. Може і в дечому була різниця, а в дечому подібність. Тут, над річкою Майном, група переселенців, яку номінально зва за по-різному створила свою „державу“. Проявила не абияку творчу ініціативу в адмініструванні та в інших галузях життя. Створила свою оригінальну господарку, організувала різні, прерізні установи, свою кухню, суспільну опіку, службу охорони, політичні партії понад усе свою рідну школу. Ця ж група зберегла життя від вислаників

Після упадку комунізму в СРСР, центр комунізму перенісся з Москви до Пекіну. Китай величезною цілою Європи від Атлантики по Уралі і населенням около 1,2 мільярда двісті тисяч мешканців — це циферно найбільша потуга світу. Але Китай, хоч і має атомову зброю, проте мілітарно не становить собою великої сили. Політично — це диктатура партійної верхівки з подібними коливаннями як вони були у СРСР, як вони були у Леніна був ліберальний епізод і з. зв. НЕПУ (Нова економічна політика), легше було жити за Хрущова в епіс т. зв. досталинізації, — і найбільш ший терор шалів за Сталіна. Роль Леніна у Китаї відіграв Мао Дзедунг, який виграв війну й революцію проти Чан Кай-ши. У найновішій історії Китаю переломовою подією був свободолюбний рух студентів і селян заманіфестований в естетичними демонстраціями у Пекіні. Рух цей закінчився графічно в червні 1989 року, коли диктаторський режим розчавив танками сотні тисяч демонстрантів на площі Тянь-аньшань. Від цього часу були на Заході, зокрема в Америці, прихильники двох різ-

I. K.

ЗВОРОТ ДО РЕПРЕСІЙ У КИТАЇ

Один із них репрезентував колишній президент Джордж Буш, який був першим дипломатичним репрезентантом Америки за президентури Річарда Ніксона. Знаючи особисто китайських людей і тамтешні відносини, Буш був проти відплатних акцій за масакар переведену на демонстрантів у Пекіні. Він твердив, що співпрацю можна швидше досягнути зворот у Пекіні у сторону людських і громадянських прав. І тому надав Китаєві статус найбільш упривілейованої країни, що обслуговувало торговельні взаємини. Билл Клінтон таврував цю політику у минулорічний передвборчий кампанії. Але, ставши президентом, пішов за порадою дорадників і світу бізнесу, і продовжив цей статус на ще один рік, узалежнюючи даліше продовження статусу найбільш упривілейованої країни від лібералізації китайського режиму, яку називається в Америці дипломатично

„людськими правами“.

Тим часом, як повідомляв „Нью Йорк Таймс“ 12-го липня ц. р. у другому після Пекіну місті Шангаї переведено арештування опозиціонера якогось відомого в Китаї діяча за розмову з закордонними кореспондентами й негайно засудили на три роки в'язниці. Його відважна дружина здійняла крик і не лякаючись погрозу комуністичної поліції, розголосила цю історію з її чоловіком на цілий світ. Треба їй признати рацію, що засуджувати когось на три роки в'язниці за те, що сказав чужинським журналістам правду про відносини у своїй країні, це не дуже покривається з людськими і громадянськими правами. Уряд у Пекіні, як читасмо в „Нью Йорк Таймс“, опинився у незручній ситуації, бо йому дуже залежить на отриманні від Клінтона продовження статусу упривілейованої країни, а небезпечно попадати в конфлікт із комуністичними ватажками у Шангаї.

Це ніби невелика подія, але характеристична для відносин у комуністичній імперії, яка з одного боку тримається ще ідеології Карла Маркса та водночас мусить рахуватися з вільним світом, лідером якого є Америка. Сам президент Клінтон опинився у незручній ситуації, бо демократичний Конгресс ще за урядування Буша, дуже несподівано був на його вищезгадану терпеливу тактику супроти Китаю.

У Китаї усе ще, як це було в СРСР, арештовані зникають, і їх доля невідома. Скільки ж політичних в'язнів в Китаї — ніхто не знає. Комуністичний режим в Китаї, поки що сильний, бо тамтешні економічні відносини куди кращі, як були в СРСР і тепер у Росії. Там нема колективізації сільського господарства та існує обмежена свобода в ділянці економіки й культури. Але свободолюбний рух напевне не припиниться. В історії відомий вислів, що кожна революція сама себе пожирає. Не може бути ніякого сумніву, що скорше, чи пізніше і в Китаї, так само як на Кубі, збанкрутує комунізм, згідно з неписаним законом історії, що все неприродне і наставлене збройною силою мусить згинуть.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про спеку і настрої

Говорити чи писати про погоду — це найменше небезпечна тема. Нікого не можете образити, нікого загнати, навіть, коли заходять різниці поглядів, що для кого означає гаряч, а що холод, чи як хто розуміє підвищення чи обниження температури.

А втім це тема завжди актуальна і кожному близька. Тепер, коли ми тут на Східному побережжі ЗСА дослідимо розподілення у спеці, від неї розпочинається майже кожна щоденна розмова або на ній кінчається.

Усі нарікаємо майже без винятку і ніхто не може цьому зарадити.

Щоправда, в американській пресі та телебаченні масою десятиків вказівок, як облегшити „свою долю“, чого вистерігатися, щоб не потерпіти від жары, — але це не змінє факту, що спека є, та коли пишемо ці рядки, ще не минула.

Жара, однак, крім того, що не хоче уступити, викликає різні спогади та порівняння. Старші віком люди пригадують „давні часи“, коли ще не було загальної системи охолодження, а в часі як температура досягала 100 ступенів можна було допомогти собі вібрванням вітряка чи холодним душем. Пригадуємо, що у перші роки перебування на цьому континенті — охолодження було справжньою рідкістю та локсусом.

Отже користуємося охолодженням під час їзди авто, у підземці, бюри чи вдома, стимю у холоді і лише час-від-часу приходиться проїти вулицю та подихати гарячі, а все ж це не звільняє нас усіх від нарікання на спеку та її наслідки.

Ці наслідки, звичайно, віддзеркалюються у людських настроях і здається, що температури

підносяться і з ртуттю на термометрах. Чи завважаєте, як легко тепер ваші знайомі чи рідні готові до усних суперечок, як підносять голоси при найменшому обміні думок, чи інтерпретаціях подій політичного характеру? А тих тепер, як і в холодний час подостатком. Бо незважаючи на спеку на Східному побережжі нашого континенту, кажуть, що в Україні падають дощі і там холодно, а з тим падають, щезають деякі сподівання чи надії на краще завтра.

А все ж треба надіятися, що це хвилює як і погода, яка змінється майже завжди несподівано і незалежно від нашої волі, чи від нашого бажання.

Може то і добре, що є, однак, події, на які ніхто не має впливу і вони котяться на нас, як спека, чи дощ, як холод чи сніг. Стоїте безсилно і чекаєте, що прийде.

Не будемо тут говорити, що все це Божа воля, хоча воно так і є — але нарікати будемо далі, бо така вже людська вдача, а зокрема нас — українців. Отже навіть теперішню спеку і наш позаний настрій вміємо використати всеціло для нарікання. Наші гості з України ремствують, що „у нас ніколи такої спеки не буває“, а ми, що вже дістали по-гіршому назву „американців“ нарікаємо, що і тут давно її не було.

Розуміється, коли бути справедливим і ці й інші є праві. Бо ми пригадуємо як минулого року „топилися“ у подібній спеці в Києві та у Львові, а бідається, що тут такого літа не було такою годі, бо такі були, тільки людська пам'ять коротка.

Отже все промине і як Бог дасть дочекається зими чи наступного літа будемо усі мати нагоду знову говорити про погоду, про „страшну зиму“, чи про спекоту літа. І так рік за роком, рік за роком...

О-КА

Київ. — з початку нового навчального року в столиці України відкривається 14 освітніх закладів з українською мовою навчання: дві загальноосвітні школи, дві початкові, сім ліцей та дві гімназії. Це рішення освітніх органів міста затвердив представник Президента у Києві Леонід Косаківський. Ліцей матимуть свій профіль навчання. Крім того, відкривається жіночий ліцей та приватний ліцей „Гранд“.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

безтурботного життя. І так сталося. За ініціативою декількох відбудили три з'їзди — зустрічі, на яких нарізла думка, щоб свій час навчання передати книгою. Залишити нащадкам спогади, в яких життя б в основі оповідання, це ж знавчих авторів про те життя у шкільному часі й дещо після нього. Почалася інтенсивна робота над збиранням знань, спогадів, есеїв, проведених розмов, життєписів по окремих постатей тощо. Авторами здебільша є особи, які проживали в Ашаффенбурзі чотири роки і отримали там середню освіту. Свої спогади та відомості подавали в пам'яті, записок майже ніхто з них не робив. Хронік ніхто з них не проводив. Ніколи не думав ніхто з них, що прийде колись пригтовляти таке видання. Складати новий іспит, але вже іншого жанру.

Але одне характерне в них усіх, що вони писали щиро без високих претенсій творити літературні шедеври. Їхньою ціллю є тільки залишити документ часу, для нащадків і для них самих, — свідчення династичних дітей унікального часу, що зросло на фоні унікальних подій, яких доля кидала, як вихром, з місця на нове місце, шукати затишного кутка, разом із своїми батьками і рідними. Вона, ця династія дітей, стала згодом гордістю українського суспільства.

На моєму столі лежить товста, об'ємна книга, на прекрасному папері, офсетового друку, в твердій люксовій оправі з мистецтвими надписом такою ж обкладинкою роботи Івана Яйца. Збірник має 208 сторінок великого, гарного чіткого шрифту, 70х100. Сторінки доволі бережливо обведені кольоровим орнаментом. Вона багатоплострована, неначе пролам'ятний альбом, що дає велику насолоду читачеві відшукати в давнізбути обличчя друзів, приятелів і тільки знайомих з бачення на проходах

таборової території. Ілюстрації теж нагадують спомини, спомини і спомини. Але ця книга не створена тільки на те, щоб прикликати спомини.

Книга відкриває також епізод історії, пройденної в часі твердої доби Другої світової війни, що дав можливість створити окрему політичну епоху, в якій не „спала муза“, як звичайно говорять хронікарі, а промовляла гордим словом в табірних святах. Не змарнувала також і політики свій час тільки на злободенні. Витворилася своєрідна таборова політика, наукові інституції, різноманітні школи. Громадська еліта створила для прикладу всім повну думку, яка вповні репрезентувала пограбовану, знищену, окуповану Україну. Вихідці стали репрезентантами своєї батьківщини поза межами України. Цій еміграції надають сьогодні аннали нову назву діаспора, а в той час вона була тільки еміграцією — протестом проти агресора.

Статистично можна тільки подати що є в ній понад сотні статей, спогадів, віршів, есеїв, знімки, які говорять наглядно своєю мовою і передають життя гімназії в Ашаффенбурзі досить вірно, як тільки окремим авторам послужила пам'ять. Є багато суб'єктивного і може навіть не вповні вірного, уважаючи, що вони писали чотири десяти років тому. Книгу редагував випускник гімназії Богдан Бойчук, поет, редактор і автор. Допомога редакторів у збиранні матеріалу Світлана Білокріс-Марченко. Великою допомогою у виданні цієї книги став д-р Олександр Серафін. Він частими об'ємними листами переконливо закликав до участі у виданні й побудові видавничого фонду.

Книгу оцінили на 25 дол., яку можна придбати у касира Управління: Dr. J. G. Serafin, 2565 Timberwysck Trail, Troy, Mich., 48098; tel.: (313) 646-5882.

Кремля, НКВД, які як мисливські хорти вганяли за людьми, щоб своїми пазурами зловити ще одну жертву. Вони безпощадно дошкулювали відвідуваним, щоб українськими людьми заселити сибірські тайги, або таки на місці розстріляти, як це було з воїнами Власова. Українська група берегла себе від насильства, кривавих жорстоких переслідувань, знущань, хижачих диких ловів, про що найкраще говорить в своїй мартірологічній епопеї „Дума про Кемптен“. Про це не так легко забути!

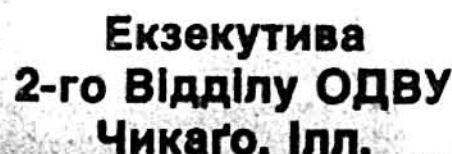
Треба схилити голову перед любителями свободи, для якої люди покинули рідні жили і без майна, без одягу, бо сльним своїм майном для них було життя, яке припадає ще, щоб створити новий світ, для кращого прийдешнього. В цьому кутку можна буде вільно віддихнути, не чути грохоту машин, розриву бомб. Можна буде дивитися вільно на велике, добре сонце, що гріє всіх однаково, а приїде нагода, в пригожий час, треба буде готуватися до нового змагу. Боритися знову за „вільну, незалежну“. Бо в світі є тільки одна — єдина Батьківщина.

Під таким гаслом і побудовано цю книгу, в якій читач знайде історію тугого життя на вигнанні, в якому жемчужинами срібними і золотими виникає любов до вчення. Ця любов і настанова перемалати всі перешкоди, які були і могли бути на дорозі до продовження перерваного лихоліття навчання. А головню навчання дітей, юнацтва а також і старших. А дітей було достатньо, щоб створити для всіх видів шкільництва та їхнього відділення. В основному ця книжка створена, фінансована і упорядкована колишніми учнями гімназії.

Випускники середньої школи, що розійшлися широко по світах, на жаль, хоч досить пізно здогадалися, що їм треба колись зійтися і пригадати собі ті часи навчання і

Біля берегів...

(Закінчення зі стор. 1)

У першу річницю відходу у вічність
22-го липня 1992 р.

Василя Дробоцького

З волі Всевишнього несподівано на розріз серця, відійшов від нас наш найдорожчий муж, батько І. дідо.

Покійний народився 28-го лютого 1916 р. в селі Плиська на Волині. Середню освіту здобув у Тернопільній Університетській студії закінчив в Академії Ветеринарної Медицини у Львові. Був одружений з Оленою Майяною, студенткою біології. Їх подружжя народилося двох синів. Ігор — лікар-рентгенолог — помер 1988 р. в Одесі — лікар-ортодонтист. По приїзді до ЗСА доктор Василь працював на федеральній праці при приватній місії та птиці. Цього дорогого вислового мужу нашу найсередшучу подяку за участь у похоронних відправках та відправленнях покійного на вічний спочинок. Дякуємо В.С.Ч.О. Р. Козьмів, о. і. Бірк, о. і. Г. Калгун за відслуження Святої Літургії, Панакхиди в похоронному заведенні та на цвинтарі! Наша сердечна подяка за прощальні слова д-роє! Н. Савицької від вет. лікарів та д-роє! П. Мостовичів від української громади в Кентаукі. Безмежна подяка приятелям мужу, що несли домовами на місці вічного спочинку. Висловлюємо нашу подяку всім друзям і приятелям за участь у похоронних відправках та вислоє сплічуття. Ми вдячні за квіт. вінок і пожертву на Службу

На фонд „Дітям Чорнобиля“ зложили:
по 100 дол. — д-р О. І К. Дробощакі, Н. Брегга, д-р Л. Ю.
Стефанівські, д-р П. І О. Пундії, Г. Клим і О. Вольчук,
Об'єднання Ум. Вод. Півдня В. І К. Чубаловські, Ф. Кларен.

По 50 дол. — О. Дробышська, д-р І. В. Мойсєнко, д-р Б. І. О.
Ткачук, д-р О. І. М. Цибірський, д-р Р. І. Г. Сосенко, д-р П. І. М.
Сеница, в.к. Б. І. М. Гурко, О. Сабігайло і Л. Леонал, д-р В. І. Е.
Астремський, Клірксон Денталь Клінік, І. О. Цибірський, д-р
Ю. І. Х. Саншук, І. Копач, В. І. М. Робах, Т. Смідс, В. І. П. Сениця

По 25 дол. — В. И. Лезнев, д-р Б. И. Паньчишин, Л. И. Коген, Д. И. М. Севрс, д-р М. Карвел;
По 20 дол. — А. И. Ленге, Т. Гураль.
Всего 1 910 дол.

ОПЬГА ДРОБОЦЬКА з родиною

ЗАУПОКІЙНА ПІТУРГІЯ

буде відправлена 18-го липня 1993 р. в церкві св. Духа в
Борисіві Гол. Концентра.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на цвинтарі.

Рівнож буде відправлена Заупокійна Літургія у Львові в катедрі св. Юра, в Тернополі, в Кам'янках, Україна, в Торонто, Канада та в Чикаго.
За молитви просить

РОДИНА

У неділю, 6-го червня, відбулися 15-ті річні загальні збори членів Українського Музею. Цього року від нас відійшов ряд визначних постатей мистецького світу української діаспори. Помер наш добрий приятель і автор наших каталогів, визначний мистецтвознавець, мистець і поет Святослав Гордінський. У Філадельфії помер визначний педагог та мистець проф. Петро Мегник. Помер незрівнянний пейзажист Михайло Мороз, ретроспективна виставка творів якого відбулася в Музеї у 1990 році. Помер незабутній ЕКО — Едвард Козак, виставка його карикатур відбудеться у Музеї в наступному сезоні. Ми також втратили дуже багато наших відомих членів і приятелів. Присутні шанувальники їх одностайно мовчали.

Під час минулорічних загальних зборів вирунула дискусія над потребою розгорнути більш динамічну кампанію збирання фондів на перебудову купленої споруди на нове репрезентативне музейне приміщення. Сьогодні з приємністю можемо говорити про наслідки кампанії збирання фондів. Ми закінчили рік діяльності Музею з новою рішучістю та ентузіазмом збудувати репрезентативний музей, гідний нашого народу і Батьківщини.

Протягом минулих місяців люди, які розуміли потребу музею, — шанувальники українського мистецтва та культури, — надсилали пожертви до Музею з різних частин Америки та Канади. Чимало людей записували свій спадок або частину його. Тут треба згадати, як приклад, княжий дар д-ра Олександра Ярослава Гудзаків з Сиракуз, які стотисячною доларовою пожертвою уфундували авторитетно-галерею, та щедрі подарунки анонімного мецената Музею, який пожертвував 75,000 дол. на вестибюль нового будинку.

Дуже відрадним є, що на заклик Будівельного Комітету відзиваються наші друзі з різних місцевостей і

стейтів. Так, у грудні 1992 року Рочестерський комітет під проводом великого ентузіаста УМ Мірона Руснака розіслав окремі різдвяні побажання до рочестерської громади з проханням підтримати Будівельний Фонд УМ. Збіркова кампанія в Рочестерській окрузі продовжується. Комітет зібрав коло 70,000 дол.

21-го березня відбувся полуденок, який організувала голова Кергонського комітету д-р Стефанія Барановська. Під час полуденку член Будівельного Комітету Ольга Гнатійко повідомила присутніх про Музей і наші плани. Загальний прихід з цієї імпрези на Будівельний Фонд — 7,190 дол.

28-го березня відбувся добродійний концерт на користь Українського Музею та Музею Соломії Крушельницької у Львові. Концерт влаштували відділи СУА в Огайо. Прихід на Будівельний Фонд Українського Музею становив 1,380 дол.

14-го травня у Філадельфії піаністка Таїса Богданська дала концерт-беніфіс на Український Музей. Концерт спонсорували Округа СУА Філадельфії та Український Музичний Інститут. Чистий прихід з концерту 720 дол. У Будівельному Фонді є тепер понад 800,000 дол. (ця сума включає готівку, декларації і вартість реальності). Отже, перед нами є ще дуже велика робота.

Особливу увагу Управа присвячувала створенню тривалих фондів, часто заснованих для шанування пам'яті людей, дорогих жертводавців. Тільки прихід з цих фондів можна виділяти на утримання Музею чи музейних програм. Минулого місяця інж. Володимир Ширинський, секретар кураторії Фундації ім. Артема Кирилюка у Філадельфії, в імені кураторії передав усі фонди цієї Фундації в сумі понад 32,000 дол. під опіку Українського Музею. Цей Фонд є'днано з фондом Петра і Дарії Мегників і переіменовано на Фонд Артема Кирилюка та Петра і Дарії Мегників. Відсотки від цього Фонду будуть використані лише на видання чи допомогу у виданнях в ділянці образотворчого мистецтва. В цьому році при Музеї засновано Пропагандистський Фонд Антонія Дацьковського та Три

валій Фонд д-ра Климента і Стефанії Рогозинських. У всіх тривалих фондах Музею є тепер (в червні ц.р.) 599,000 дол.

Жертвенність нашої громади є не лише виявом розуміння важливості збирання творів нашого мистецтва й пам'яток культури й історії України, але також виявом довіри до Українського Музею. Управа вдячна за це довірі громади та вважає за свій моральний обов'язок його виправдати.

Рівночасно з кампанією збирання фондів на нове приміщення та утримання Музею, ми працювали над програмою майбутніх виставок Музею. Програмовий Комітет під проводом д-ра Осипа Данка запланував на майбутнє такі виставки: карикатури Едварда Козака, вибрані твори образотворчого мистецтва з колекції Українського Музею, народна творчість Яворщини, творчість Петра Холодного, мол., "Біснале" — збірна виставка українських мистців у ЗСА. Маю надію, що у майбутньому наші плани включатимуть такі виставки як експозиції мистецьких творів з колекції українських колекціонерів у ЗСА та в Україні чи виставки мистецьких творів з окремих музеїв України.

З розвитком Музею наша Управа мусить присвячувати увагу також справам адміністративного характеру. Окрема комісія Управи під проводом д-ра Осипа Данка працювала над цими справами. Інші комітети Управи працювали над проектом зміни статуту, над продукцією відеофільму, що розкаже глядачам про значення, потребу і роботу Музею і т.п. Імпровізований Комітет під проводом Тетяни Тершаковецької не встиг працювати над проведенням ряду оригінальних, зразково організованих та цікавих імпрез, які не лише збагатили товарицьке життя нашої громади, але також значно збільшили наш Будівельний Фонд.

Окремий Комітет Управи під проводом Олі Левичко та Христини Шох працював над розбудовою музейної крамнички. Можливості в теперішньому приміщенні крамнички є дуже обмежені, але ми старасмо їх використати до максимуму. Після смерті проф. Петра Мегника Музей одержав нерозпродані числа журналу "Нотатки з Мистецтва", нерозпродані примірники "Книги Творчості" та монографії про творчість проф. Мегника (разом вартості понад 10,000 дол.). Ці публікації тепер можна набити у крамничці. В новому приміщенні зможемо організувати багатшу, репрезентативну крамничку українського мистецтва, виробів декоративного мистецтва та книгарню з публі-

каціями з різних ділянок українського мистецтва і культури.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

каціями з різних ділянок українського мистецтва і культури.

Однією з більш важливих ділянок нашої роботи, тісно зв'язаною з кампанією збирання фондів, є діяльність Пресового комітету під проводом Любови Дражевської. Комітет постійно інформує нашу громаду, українську та американську пресу про музейні виставки та програми. Від Управи і від себе особисто дякую редакціям українських газет та журналів за розміщення новинки про працю Українського Музею. Тут треба згадати "Народну Волю", "Америку", "Нашіональну Трибуну", "Українські Вісті" та "Forum". Мені також приємно подякувати Українському Народному Союзу, редакціям "Свободи" та "Ukrainian Weekly" за постійну прихильність до наших змагань розбудувати Український Музей в репрезентативну установу української діаспори в Америці. Дякую членові Управи Любові Дражевській, редакторів "Сторінок Українського Музею" в щоденнику "Свобода", за доголюнню та невтомну працю в цій ділянці. Л. Дражевська вирішила цього року не кандидувати до членства Управи і ми всі, в Управі та Адміністрації, дуже відчувасмо брак її порад, допомоги та знання.

Через ряд причин, які були поза нашою контролею, Музей мусів відложити дві заплановані та оголошені виставки: експозицію творів Олександра Архипенка та Олександра Грищенка з приватної колекції та виставку народної творчості Борщівщини. Остання експонується востаннє цього року. Маємо також надію, що з часом зможемо експонувати виставку творів Архипенка та Грищенка.

За останні п'ять років членство Музею було приблизно таке саме — ми маємо коло 1,600 членів. Цю справу треба обов'язково поліпшити. Членство Музею є основою нашої установи. Нам усім, членам та ентузіастам Музею, треба докладати усіх зусиль, щоб ми поліпшили цю ситуацію — збільшили кількість членів нашої установи. Звертаюся до присутніх з проханням — стараймося провести в життя гасло, що під час одного року кожний член Музею придбає одного нового члена!

Музейі також дуже потрібно більше добровольців та працівників, які мають талант писати по-українськи та по-англійськи. Перекладати з однієї на другу мову, писати до українськомовної та англійськомовної преси, писати численні аплікації-прохання до державних установ та приватних фондів. Писання аплікацій до державних установ — це

важливе мистецтво, яке забирає дуже багато часу та енергії.

Не всі належно розуміють значення та важливість існування в Нью Йорку репрезентативного Українського Музею. Нам, отже, потрібно попрацювати роз'яснювальну роботу. Доки окремі громадяни не розуміють потреби і вартість Українського Музею в Нью Йорку, доти ми не матимемо їхньої підтримки. В тім ділі найкраще можуть нам допомогти члени Українського Музею. Ось кілька думок у відповідь тим, що питають, чому треба будувати новий будинок для Українського Музею у Нью Йорку.

У Нью Йорку відносно тяжко здобути добру репутацію. Все ж таки за короткий час свого існування Український Музей виробив собі серед американських музеїв опінію малої, але солідної інституції. Коли УМ влаштував виставку картин канадсько-українського мистця Василя Курілика, нам позичили картини відомі інституції як музей Грішгорна у Вашингтоні, Музей модерного мистецтва у Нью Йорку та численні музеї Канади. Сьогодні УМ має відносно велику та постійно зростаючу колекцію (образотворчого мистецтва, народного мистецтва та архів). Минулого року, наприклад, Музей одержав у подарунок від колекціонера Галини Мартинюк з Клівленду першу скульптуру Олександра Архипенка. Серед нових архівних надбань треба згадати, що після смерті проф. Петра Мегника Музей одержав його архів. Зріст наших колекцій описаний в деталях у річному звіті.

Оксана Пахловська, київська письменниця і науковець, що тепер проживає в Італії, писала в "Літературній Україні" з 20-го серпня минулого року, що українське економіка не має сили, щоб іти на діалог з іншими країнами світу, що лише культурною можемо оборонити національну ідентичність нашої Батьківщини. З власного гірко досвіду в Америці знаємо, що це багаторазове часу, щоб американські музеї спонсорували виставки з українських колекцій (хоч в Нью Йорку, в Музеї Гугейгайма, минулого року експонувалася виставка російського та советського авангарду, а на по-

чатку цього року в музеї Принстонського університету була виставка "Мистецтво святої Росії"). Навіть репрезентативне приміщення Українського Музею в Нью Йорку помогло б хоч частинно направити існуючу ситуацію в США.

Репрезентативний Український Музей в Нью Йорку відкрив вікно у світ для українського мистецтва і культури. До розбудови Українського Музею в Нью Йорку закликають такі діячі України як міністр Іван Дзюба, заступник прем'єр-міністра Микола Джулинський та директор Львівського музею Андрій Новаківський. У схвищавих музеїв України є скарби українського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України. В новому модерному будинку американського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України. В новому модерному будинку американського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України.

У Нью Йорку відносно тяжко здобути добру репутацію. Все ж таки за короткий час свого існування Український Музей виробив собі серед американських музеїв опінію малої, але солідної інституції. Коли УМ влаштував виставку картин канадсько-українського мистця Василя Курілика, нам позичили картини відомі інституції як музей Грішгорна у Вашингтоні, Музей модерного мистецтва у Нью Йорку та численні музеї Канади. Сьогодні УМ має відносно велику та постійно зростаючу колекцію (образотворчого мистецтва, народного мистецтва та архів). Минулого року, наприклад, Музей одержав у подарунок від колекціонера Галини Мартинюк з Клівленду першу скульптуру Олександра Архипенка. Серед нових архівних надбань треба згадати, що після смерті проф. Петра Мегника Музей одержав його архів. Зріст наших колекцій описаний в деталях у річному звіті.

Оксана Пахловська, київська письменниця і науковець, що тепер проживає в Італії, писала в "Літературній Україні" з 20-го серпня минулого року, що українське економіка не має сили, щоб іти на діалог з іншими країнами світу, що лише культурною можемо оборонити національну ідентичність нашої Батьківщини. З власного гірко досвіду в Америці знаємо, що це багаторазове часу, щоб американські музеї спонсорували виставки з українських колекцій (хоч в Нью Йорку, в Музеї Гугейгайма, минулого року експонувалася виставка російського та советського авангарду, а на по-

чатку цього року в музеї Принстонського університету була виставка "Мистецтво святої Росії"). Навіть репрезентативне приміщення Українського Музею в Нью Йорку помогло б хоч частинно направити існуючу ситуацію в США.

Репрезентативний Український Музей в Нью Йорку відкрив вікно у світ для українського мистецтва і культури. До розбудови Українського Музею в Нью Йорку закликають такі діячі України як міністр Іван Дзюба, заступник прем'єр-міністра Микола Джулинський та директор Львівського музею Андрій Новаківський. У схвищавих музеїв України є скарби українського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України. В новому модерному будинку американського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України.

У Нью Йорку відносно тяжко здобути добру репутацію. Все ж таки за короткий час свого існування Український Музей виробив собі серед американських музеїв опінію малої, але солідної інституції. Коли УМ влаштував виставку картин канадсько-українського мистця Василя Курілика, нам позичили картини відомі інституції як музей Грішгорна у Вашингтоні, Музей модерного мистецтва у Нью Йорку та численні музеї Канади. Сьогодні УМ має відносно велику та постійно зростаючу колекцію (образотворчого мистецтва, народного мистецтва та архів). Минулого року, наприклад, Музей одержав у подарунок від колекціонера Галини Мартинюк з Клівленду першу скульптуру Олександра Архипенка. Серед нових архівних надбань треба згадати, що після смерті проф. Петра Мегника Музей одержав його архів. Зріст наших колекцій описаний в деталях у річному звіті.

Оксана Пахловська, київська письменниця і науковець, що тепер проживає в Італії, писала в "Літературній Україні" з 20-го серпня минулого року, що українське економіка не має сили, щоб іти на діалог з іншими країнами світу, що лише культурною можемо оборонити національну ідентичність нашої Батьківщини. З власного гірко досвіду в Америці знаємо, що це багаторазове часу, щоб американські музеї спонсорували виставки з українських колекцій (хоч в Нью Йорку, в Музеї Гугейгайма, минулого року експонувалася виставка російського та советського авангарду, а на по-

чатку цього року в музеї Принстонського університету була виставка "Мистецтво святої Росії"). Навіть репрезентативне приміщення Українського Музею в Нью Йорку помогло б хоч частинно направити існуючу ситуацію в США.

Репрезентативний Український Музей в Нью Йорку відкрив вікно у світ для українського мистецтва і культури. До розбудови Українського Музею в Нью Йорку закликають такі діячі України як міністр Іван Дзюба, заступник прем'єр-міністра Микола Джулинський та директор Львівського музею Андрій Новаківський. У схвищавих музеїв України є скарби українського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України. В новому модерному будинку американського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України.

У Нью Йорку відносно тяжко здобути добру репутацію. Все ж таки за короткий час свого існування Український Музей виробив собі серед американських музеїв опінію малої, але солідної інституції. Коли УМ влаштував виставку картин канадсько-українського мистця Василя Курілика, нам позичили картини відомі інституції як музей Грішгорна у Вашингтоні, Музей модерного мистецтва у Нью Йорку та численні музеї Канади. Сьогодні УМ має відносно велику та постійно зростаючу колекцію (образотворчого мистецтва, народного мистецтва та архів). Минулого року, наприклад, Музей одержав у подарунок від колекціонера Галини Мартинюк з Клівленду першу скульптуру Олександра Архипенка. Серед нових архівних надбань треба згадати, що після смерті проф. Петра Мегника Музей одержав його архів. Зріст наших колекцій описаний в деталях у річному звіті.

Оксана Пахловська, київська письменниця і науковець, що тепер проживає в Італії, писала в "Літературній Україні" з 20-го серпня минулого року, що українське економіка не має сили, щоб іти на діалог з іншими країнами світу, що лише культурною можемо оборонити національну ідентичність нашої Батьківщини. З власного гірко досвіду в Америці знаємо, що це багаторазове часу, щоб американські музеї спонсорували виставки з українських колекцій (хоч в Нью Йорку, в Музеї Гугейгайма, минулого року експонувалася виставка російського та советського авангарду, а на по-

чатку цього року в музеї Принстонського університету була виставка "Мистецтво святої Росії"). Навіть репрезентативне приміщення Українського Музею в Нью Йорку помогло б хоч частинно направити існуючу ситуацію в США.

Репрезентативний Український Музей в Нью Йорку відкрив вікно у світ для українського мистецтва і культури. До розбудови Українського Музею в Нью Йорку закликають такі діячі України як міністр Іван Дзюба, заступник прем'єр-міністра Микола Джулинський та директор Львівського музею Андрій Новаківський. У схвищавих музеїв України є скарби українського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України. В новому модерному будинку американського мистецтва, про які світ не знає. Наші земляки на Україні та Український Музей у Нью Йорку хотіли б ознайомити мешканців та відвідувачів цього інтернаціонального міста зі зразками давньої та сучасної культури України.

У Нью Йорку відносно тяжко здобути добру репутацію. Все ж таки за короткий час свого існування Український Музей виробив собі серед американських музеїв опінію малої, але солідної інституції. Коли УМ влаштував виставку картин канадсько-українського мистця Василя Курілика, нам позичили картини відомі інституції як музей Грішгорна у Вашингтоні, Музей модерного мистецтва у Нью Йорку та численні музеї Канади. Сьогодні УМ має відносно велику та постійно зростаючу колекцію (образотворчого мистецтва, народного мистецтва та архів). Минулого року, наприклад, Музей одержав у подарунок від колекціонера Галини Мартинюк з Клівленду першу скульптуру Олександра Архипенка. Серед нових архівних надбань треба згадати, що після смерті проф. Петра Мегника Музей одержав його архів. Зріст наших колекцій описаний в деталях у річному звіті.

Оксана Пахловська, київська письменниця і науковець, що тепер проживає в Італії, писала в "Літературній Україні" з 20-го серпня минулого року, що українське економіка не має сили, щоб іти на діалог з іншими країнами світу, що лише культурною можемо оборонити національну ідентичність нашої Батьківщини. З власного гірко досвіду в Америці знаємо, що це багаторазове часу, щоб американські музеї спонсорували виставки з українських колекцій (хоч в Нью Йорку, в Музеї Гугейгайма, минулого року експонувалася виставка російського та советського авангарду, а на по-

чатку цього року в музеї Принстонського університету була виставка "Мистецтво святої Росії"). Навіть репрезентативне приміщення Українського Музею в Нью Йорку помогло б хоч частинно направити існуючу ситуацію в США.

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів експозицій пересуваних виставок, продаж музейних видань, дарування вартісних експонатів до музейних колекцій і т.д.

Сердечна подяка редакторів журналу "Наше Життя" Ірині Чабан та редакторів англійської частини Марті Бачинській за підтримку, розміщення на сторінках журналу новинки про Український Музей, звітів про наших меценатів та нагоду представити в Нью Йорку, в центрі міжнародного мистецького ринку, праці талановитих су-

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів експозицій пересуваних виставок, продаж музейних видань, дарування вартісних експонатів до музейних колекцій і т.д.

Сердечна подяка редакторів журналу "Наше Життя" Ірині Чабан та редакторів англійської частини Марті Бачинській за підтримку, розміщення на сторінках журналу новинки про Український Музей, звітів про наших меценатів та нагоду представити в Нью Йорку, в центрі міжнародного мистецького ринку, праці талановитих су-

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів експозицій пересуваних виставок, продаж музейних видань, дарування вартісних експонатів до музейних колекцій і т.д.

Сердечна подяка редакторів журналу "Наше Життя" Ірині Чабан та редакторів англійської частини Марті Бачинській за підтримку, розміщення на сторінках журналу новинки про Український Музей, звітів про наших меценатів та нагоду представити в Нью Йорку, в центрі міжнародного мистецького ринку, праці талановитих су-

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів експозицій пересуваних виставок, продаж музейних видань, дарування вартісних експонатів до музейних колекцій і т.д.

Сердечна подяка редакторів журналу "Наше Життя" Ірині Чабан та редакторів англійської частини Марті Бачинській за підтримку, розміщення на сторінках журналу новинки про Український Музей, звітів про наших меценатів та нагоду представити в Нью Йорку, в центрі міжнародного мистецького ринку, праці талановитих су-

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів експозицій пересуваних виставок, продаж музейних видань, дарування вартісних експонатів до музейних колекцій і т.д.

Сердечна подяка редакторів журналу "Наше Життя" Ірині Чабан та редакторів англійської частини Марті Бачинській за підтримку, розміщення на сторінках журналу новинки про Український Музей, звітів про наших меценатів та нагоду представити в Нью Йорку, в центрі міжнародного мистецького ринку, праці талановитих су-

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів експозицій пересуваних виставок, продаж музейних видань, дарування вартісних експонатів до музейних колекцій і т.д.

Сердечна подяка редакторів журналу "Наше Життя" Ірині Чабан та редакторів англійської частини Марті Бачинській за підтримку, розміщення на сторінках журналу новинки про Український Музей, звітів про наших меценатів та нагоду представити в Нью Йорку, в центрі міжнародного мистецького ринку, праці талановитих су-

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів експозицій пересуваних виставок, продаж музейних видань, дарування вартісних експонатів до музейних колекцій і т.д.

Сердечна подяка редакторів журналу "Наше Життя" Ірині Чабан та редакторів англійської частини Марті Бачинській за підтримку, розміщення на сторінках журналу новинки про Український Музей, звітів про наших меценатів та нагоду представити в Нью Йорку, в центрі міжнародного мистецького ринку, праці талановитих су-

часних мистців України та діаспори. Це головні причини, чому ми старасмо розбудувати УМ.

Кінчаючи свою каденцію як голова Управи Музею, хочу подякувати за підтримку, співпрацю та виrozumіння членам Управи, головам та членам окремих комітетів Управи, добровольцям, Адміністрації та працівникам Музею. Хотілося б подякувати всім тим, які своєю жертвенністю, знанням та часом спричинювалися і спричинюються до розбудови Музею. Їх дуже багато.

Особлива подяка нашому засновникові Союзові Українців Америки. Завдяки мережі відділів та окремим членам СУА маємо постійну підтримку Музею — приплив членства, фінансову допомогу, спонсорів ек